

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

V Bruselu dne 29.3.2007
KOM(2007) 147 v konečném znění

ZPRÁVA KOMISE RADĚ

o používání systému podmíněnosti

**(podle článku 8 nařízení Rady (ES) č. 1782/2003, kterým se stanoví společná pravidla
pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky
a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce)**

ZPRÁVA KOMISE RADĚ

o používání systému podmíněnosti

(podle článku 8 nařízení Rady (ES) č. 1782/2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce)

1. Úvod

Systém podmíněnosti je hlavní složkou reformy společné zemědělské politiky (SZP) z roku 2003. Podmíněnost **vytváří souvislost** mezi plnou platbou podpory a dodržováním určitých pravidel vztahujících se na zemědělskou půdu a na zemědělskou výrobu a činnosti v oblasti životního prostředí, veřejného zdraví a zdraví zvířat a rostlin, péče o dobré životní podmínky zvířat a dobrý zemědělský a ekologický stav. Tato souvislost je vyjádřena prostřednictvím konkrétních podmínek s možností celkového nebo částečného snížení určitých zemědělských plateb EU v případě nerespektování pravidel. Snížení se zakládají na závažnosti, rozsahu, trvání, opakování a úmyslnosti neplnění požadavků.

Podmíněnost má **dva cíle**. Prvním je přispět k rozvoji udržitelného zemědělství. Toho lze dosáhnout prostřednictvím dodržování pravidel vztahujících se k příslušným hlediskům podmíněnosti zemědělcem. Druhým cílem je dosáhnout toho, aby SZP byla slučitelnější s očekáváními široké společnosti. Nyní je stále rozšířenější názor, že zemědělské platby by se již neměly poskytovat zemědělcům, kteří neplní základní pravidla v některých důležitých oblastech veřejného pořádku. Komise je přesvědčena o tom, že dosažení těchto dvou cílů pomůže zajistit budoucnost SZP.

Členské státy nyní musí tento systém používat na všechny přímé platby – oddělené nebo spojené – podle prvního pilíře SZP¹. Musí ho také používat na osm opatření druhého pilíře SZP².

Zahajovací fáze vyvolala diskuzi o různých otázkách a citlivost tohoto tématu je sama o sobě známkou toho, že podmíněnost není jen otázkou předložení. To by se mělo považovat za pozitivní vývoj, jelikož podmíněnost by mohla vést ke zlepšení udržitelnosti SZP a úrovně veřejné podpory pro tuto politiku. Proto nelze uvažovat o zmírnění této koncepce. Je naopak potřeba vyvinout co nejvyšší úsilí, aby ji všichni aktéři v zájmu všech přijali.

Jelikož v centru systému jsou zemědělci a jejich přijetí podmíněnosti je pro úspěch systému zásadní, je velmi důležité dívat se na věci z jejich pohledu. Podmíněnost může vskutku představovat obtížný úkol, protože často vede k poněkud obsáhlému souboru pravidel, která byla dříve prováděna nezávisle na sobě, avšak nyní jsou sloučena do jediného seznamu a týkají se oblastí tak rozdílných, jako je životní prostředí, veřejné zdraví a zdraví a dobré životní podmínky zvířat. Závažnou otázkou je také klíčový prvek – možnost snížených plateb.

¹ Viz přílohu I nařízení Rady (ES) č. 1782/2003.

² Viz článek 51 nařízení Rady (ES) č. 1698/2005.

Zavedení podmíněnosti bylo obtížným úkolem také pro vnitrostátní správní orgány. Musely zejména podrobně definovat a srozumitelným způsobem zemědělcům sdělit požadavky a normy, které je potřeba plnit, stanovit systém řízení, kontroly a snížení plateb a zajistit hladkou koordinaci mezi zúčastněnými orgány.

Je důležité rozlišovat mezi otázkami plynoucími z rámce Společenství a otázkami souvisejícími s vnitrostátním prováděním tohoto rámce. V tomto ohledu lze poznamenat, že subsidiarita je jednou ze základních zásad podmíněnosti. Rámec EU stanovuje, že požadavky a normy by se měly zaměřovat na místní rizika a překážky, z čehož plyne, že jsou v různých členských státech nebo regionech odlišné. Rámec EU také podporuje široké využití již dříve zavedených vnitrostátních systémů řízení, což znamená, že organizace kontrolních systémů se také v různých členských státech liší. Zároveň však je potřeba zajistit pro zemědělce v celé EU rovné podmínky s ohledem na podmíněnost. Těch je dosaženo prostřednictvím společného rámce, který musí zůstat povinný a který se týká jak definování požadavků a norem, které musí zemědělci plnit, tak systému řízení, kontroly a snížení plateb. Jedním z nejdůležitějších úkolů, které před systémem stojí, je pevně prosadit odpovídající rovnováhu mezi společným rámcem EU na jedné straně a místními specifickými situacemi na straně druhé.

Komise si je vědoma těchto citlivých míst pro dotčené strany, a proto se bude tato zpráva soustředit zejména na návrh okamžitých řešení dosud zjištěných problémů. Komise financuje několik studií zaměřených na provádění podmíněnosti členskými státy. Tyto studie zatím stále probíhají a dosud nebylo dosaženo žádných konečných závěrů. Je proto příliš brzy uvažovat o změnách rozsahu podmíněnosti, ale tato otázka bude vyřešena v souvislosti s „kontrolou stavu“.

2. PODMÍNĚNOST, JAK JE DEFINOVÁNA NA ÚROVNI EU

Rozsah podmíněnosti (pravidel, kterými se musí zemědělec řídit) zahrnuje dvě složky: „zákonné požadavky v oblasti řízení“ (ZPŘ) a „dobrý zemědělský a ekologický stav“ (DZES). DZES zahrnuje dva druhy prvků: dodržování souboru norem týkajících se čtyř otázek zemědělci a povinnost členských států udržovat daný podíl stálých pastvin ve svých zemědělských oblastech.

- Zavedení ZPŘ v rámci podmíněnosti nevytváří pro zemědělce nové povinnosti, jelikož příslušné právní předpisy a související prováděcí pravidla existovala již dříve nezávisle na ZPŘ a snížení plateb v rámci podmíněnosti se uplatňují bez ohledu na nezávislý systém sankcí zavedený zvláštními právními předpisy. Může však významnou měrou přispět ke zlepšení provádění těchto právních předpisů, zejména zvýšením informovanosti mezi zemědělci. 14 z 18 aktů Společenství uvedených jako ZPŘ jsou směrnice, které svou povahou nechávají na členském státě rozhodnutí týkající se prostředků provádění pro dosažení v nich uvedených cílů. V určité míře to má vliv také na provádění těchto směrnic prostřednictvím podmíněnosti.
- Když podmíněnost začala platit, normy DZES jako takové byly novinkou alespoň pro ty zemědělce, kteří, jakožto příjemci plateb v rámci zemědělsko-ekologických opatření pro rozvoj venkova nebo pro znevýhodněné oblasti, nemuseli dříve používat postupy dobré zemědělské praxe. Členské státy musely definovat minimální požadavky na všechny normy na základě rámce stanoveného v příloze IV nařízení Rady (ES) č. 1782/2003, s výjimkou norem, které nejsou ve vnitrostátním kontextu důležité. Na základě průzkumu členských států si jsou útvary Komise vědomy určitých problémů týkajících se definování a rozsahu

minimálních požadavků členských států. Tyto problémy bude Komise s členskými státy nadále sledovat a bude potřeba na ně najít řešení.

3. ZJIŠTĚNÍ S OHLEDEM NA POUŽÍVÁNÍ SYSTÉMU PODMÍNĚNOSTI

3.1. Shrnutí údajů o používání systému

Živá diskuze o podmíněnosti není jedinou známkou toho, že navzdory výše nastíněným překážkám se systém skutečně provádí v praxi. Komisi to potvrzují také údaje o kontrolách a sníženích plateb poskytnuté 23 členskými státy. Tyto údaje (za rok 2005) lze shrnout takto:

- u 4,92 % zemědělců, jichž se podmíněnost týká, proběhly kontroly na místě (celkem 240 898). Míra členských států provádějících plnou podmíněnost (4,4 %) plyne ze specifické kontrolní míry pro identifikaci a registraci dobytka (5 nebo 10 % zemědělských podniků). Míra členských států, kterých se týká režim jednotných plateb na plochu (5,7 %) a které provádějí DZES, plyne ze skutečnosti, že ve většině členských států byly provedeny společné kontroly podmíněnosti a způsobilosti,
- u 11,9 % zemědělců, podrobených kontrole na místě, bylo použito snížení plateb: tato míra je vyšší v případě členských států provádějících plnou podmíněnost (16,4 %) než v případě jiných členských států (6,1 %), protože v těchto případech se kontrolovalo pouze respektování DZES. V celé EU činila celková výše snížení plateb 9,84 mil. EUR,
- v členských státech, které provádí plnou podmíněnost³, se většina (71 %) zjištěných případů neplnění požadavků týkala identifikace a registrace dobytka, zatímco zbývající případy se týkaly zejména DZES (13 %) a směrnice o nitrátech (10 %),
- většina snížení plateb (celkem 68 % – až 98 % v některých členských státech) byla na minimální úrovni 1 % přímých plateb. Asi 14 % snížení dosahovalo úrovně 3 % a 12 % úrovně 5 %.

3.2. Otázky vznesené členskými státy

Na začátku roku 2006 došlo mezi útvary Komise a členskými státy v rámci Řídicího výboru pro přímé platby k výměně názorů na podmíněnost (na základě dotazníku na toto téma). Členské státy vysvětlily problémy, které vznikly během prvního roku provádění a které lze shrnout takto:

- **Obecné.** Řízení systému se obecně pociťovalo jako zatěžující. Bylo složité stanovit praktické prvky, které musí zemědělci dodržovat a které musí být následně kontrolovány. Nebylo vždy snadné zemědělcům oznámit nová pravidla. Chyběly také historické informace.
- **Přijetí mezi zemědělci.** Zvyšování informovanosti mezi zemědělci bránil objem a technická povaha informací o podmíněnosti. Zemědělci byli někdy postaveni před nové povinnosti. Měli také dojem, že jim hrozí „dvojitá sankce“: jedna v rámci podmíněnosti a druhá podle zvláštních právních předpisů.

³ Aby nedošlo ke zkreslení údajů, nejsou zahrnuty členské státy, které používají pouze DZES.

- **Organizace systému.** Někdy bylo obtížné sloučit použití stávajícího systému řízení a kontroly a právní ustanovení EU. Zvláštní překážky a problémy vznikly z rozhodnutí, která členské státy přijaly s ohledem na organizaci kontrol, např. příliš mnoho nebo málo příslušných kontrolních orgánů.
- **Výběr vzorků a míra kontroly.** Populace, která podléhá kontrolám, byla známa příliš pozdě, aby bylo možno zkontrolovat určité požadavky. Bylo navrženo, aby se stanovila pravidla pro možný náhodný výběr. Míra kontroly by mohla být za určitých okolností vyšší (tataž populace kontrolovaná několika kontrolními orgány, přičemž na každou připadne 1 % míra, uplatnění zvláštních kontrolních měr, např. skot, atd.). Především zvláštní kontrolní míry, které by měly být zavedeny podle odvětvových právních předpisů, by mohly způsobit organizační problémy.
- **Kontroly na místě a zprávy.** Pravidla nebyla dostatečně jasná, co se týče odpovídající doby pro provedení kontrol na místě, toho, co se má během návštěvy kontrolovat, a počtu požadovaných návštěv. Panoval pocit, že kontroly byly zdouhavé, zvláště v případech, kdy byl zemědělský podnik rozdělen do několika objektů na různých místech a kdy kontrola vyžadovala účast zemědělce. Některé požadavky bylo obtížné zkontrolovat. Kontrolní zprávy byly dlouhé a ne vždy snadno srozumitelné.
- **Výpočet snížení plateb.** Počet a rozsah požadavků činilo výpočet snížení plateb obtížným a pro zemědělce výpočet nebyl snadno srozumitelný. Bylo obtížné definovat pojmy „závažnost“, „rozsah“, „trvání“, „opakování“ a celková „úmyslnost“. Pociťovalo se také, že použití „opakování“ bylo příliš automatické. Mezi členskými státy hrozilo riziko rozporů. V praxi byly možnosti pro osvobození méně závažných případů neplnění požadavků od snížení plateb malé, což způsobilo, že dotčení zemědělci byli k systému méně vnímaví.

3.3. Počáteční hodnocení auditů provedených Komisí

V roce 2005 a 2006 Komise provedla 13 auditů provádění podmíněnosti v deseti členských státech. Toto jsou hlavní zjištění:

- **Informace poskytnuté zemědělcům.** Informace byly zemědělcům poskytovány prostřednictvím brožur, internetových materiálů a školení. Témata zahrnovala povinnosti související s podmíněností, kontroly a výpočet snížení plateb (informace o poslední otázce byly někdy poněkud obecné). Tato informace byla někdy podávána příliš pozdě.
- **Určení příslušných kontrolních orgánů.** Jen málo členských států určilo platební agenturu jako jediný příslušný kontrolní orgán (PKO) pro podmíněnost. V ostatních případech hraje platební agentura obvykle koordinační roli. Účast zvláštních kontrolních orgánů zajišťuje vysokou odbornost, způsobuje však koordinační problémy. Bylo také zjištěno, že PKO někdy svěřovaly kontroly na místě jiným orgánům (veřejným nebo soukromým).
- **Výběr kontrolních vzorků a analýza rizik.** Potíže vznikaly tehdy, když byla populace kontrolovaná PKO příliš malá, aby umožnila řádnou analýzu rizik, a také tehdy, kdy PKO odpovídala za kontrolu plnění mnoha požadavků. V mnoha případech bylo použito několik kritérií zvláštních rizik, ačkoli informace byly k dispozici. Nakonec působila určité potíže existence odlišných kontrolních měr v rámci podmíněnosti.

- **Součásti kontroly na místě a zpráv.** Hlavní potíže zjištěné s ohledem na kontroly se týkaly SPŘ 2 (spodní voda), SPŘ 1 a 5 (volně žijící ptáci a životní prostředí), SPŘ 4 (nitráty) a SPŘ 6 a 8a (identifikace a registrace zvířat) pro ovce, kozy a prasata. Problémy byly zjištěny v harmonizaci zpráv, popisu povahy a rozsahu provedených zkoušek a hodnocení zjištěných případů neplnění požadavků.
- **Uplatňování snížení plateb.** Některé členské státy již zavedly úrovně snížení plateb, čímž neponechaly žádnou možnost pro zhodnocení kontrolorem, zatímco jiné členské státy pouze stanovily pokyny pro výpočet snížení plateb. Je nepravděpodobné, že by některé matice někdy vedly k většímu snížení než 1 %. V mnoha členských státech, ve kterých se konala návštěva, jsou méně závažné případy neplnění požadavků osvobozeny od snížení plateb. Zjištěné případy neplnění požadavků mimo 1% kontrolní vzorek nejsou vždy následně kontrolovány.

Tato zjištění budou posouzena v rámci schvalování účetní závěrky pro účely výloh v rámci EZZF.

4. ZLEPŠENÍ SYSTÉMU

4.1. Vývoj a zjednodušení systému řízení, kontroly a snížení plateb

Na základě informací uvedených výše byly zjištěny problémy týkající se systémů řízení, kontroly a snížení plateb. Útvary komise už zahájily iniciativy na pomoc členským státům s prováděním podmíněnosti a od roku 2005 bylo vydáno sedm pokynů. Útvary Komise také zorganizovaly výměny, aby členské státy mohly sdílet „postupy nejlepší praxe“ a porovnat své zkušenosti s prováděním podmíněnosti. Komise bude i nadále podporovat tyto diskuze, zejména na téma:

- možných slabých míst kontrol, např. provádění kontrol na úrovni mlékáren nebo jatek, které by mohly vést k usnadnění kontrol v zemědělských podnicích,
- systémů snižování plateb (např. používání bodových systémů),
- informací poskytovaných zemědělcům,
- skutečnosti, že někteří zemědělci čelí vyššímu riziku snížení plateb než jiní.

Komise je připravena přijmout bez zbytečného odkladu další kroky, aby se vypořádala se zbývajícími otázkami, které lze vyřešit na úrovni EU. V této souvislosti se bude na úrovni Rady nebo Komise jednat o následujících otázkách.

4.1.1. *Tolerance méně závažných případů neplnění požadavků, nové pravidlo de minimis*

V některých případech nemohou být neplnění požadavků zjištěná během kontrol důvodem pro snížení plateb v rámci podmíněnosti⁴. Současná pravidla nicméně výslovně nestanovují žádné rozpětí volného uvážení v případě rozhodování o těchto méně závažných porušeních povinností. V souladu se zásadou proporcionality by mělo být členským státům povoleno nezabývat se případy, které by neznamenal 3% snížení, s nímž se počítá v případě nedbalosti, což by mohlo být v některých případech sníženo na 1 %. V těchto případech by však mělo být zemědělci zasláno písemné varování, že jsou nezbytné nápravné kroky. Tyto případy budou sledovány a brány v úvahu v případě opakování neplnění požadavků. V zájmu stanovení rozpětí tolerance pro účely provádění těchto osvobození lze přezkoumat zevšeobecnění bodového systému, což se již provádí v některých členských státech.

Uplatnění snížení na velmi nízké počáteční částky lze také považovat za nepodložené a náročné na administrativu. Proto by mělo být zavedeno pravidlo de minimis, které by umožnilo osvobození od uplatnění snížení v rámci podmíněnosti, která spadají pod hranici 50 EUR. To by osvobodilo z 1 % snížení plateb zemědělce, kteří dostávají méně než 5 000 EUR. V těchto případech by však mělo být rovněž zasláno písemné varování a případ by měl být sledován, jak je uvedeno výše.

V obou případech musí být mimo 1% kontrolní vzorek sledovány nápravné kroky. Nemělo by to však vést k zavedení nové úrovně kontrol.

Použití těchto pravidel by se nemělo dotýkat provádění sankcí stanovených příslušnými právními předpisy.

4.1.2. *Harmonizace měř kontrol*

Tam, kde zvláštní právní předpisy stanovují pro určitá odvětví minimální kontrolní míru, měla by se používat právě tato míra spíše než 1% minimální míra stanovená pro podmíněnost. Jak uvedly některé členské státy, existence různých kontrolních měř může činit organizování kontrol podmíněnosti obtížnějším. Komise má v úmyslu zavést v příslušném nařízení Komise jednotnou kontrolní míru 1 % minima pro kontroly požadavků podmíněnosti na místě. Všechny případy neplnění požadavků zjištěné během kontrol na místě podle odvětvových právních předpisů by však musely být nahlášeny a následně sledovány v rámci podmíněnosti. Tato kontrolní míra 1% minima se nedotýká následných kontrol v souvislosti s tolerováním méně závažných případů neplnění požadavků a pravidla *de minimis*.

Pokud podle stávajících právních předpisů Komise kontroly na místě odhalí významný stupeň neplnění požadavků, zvyšuje se počet těchto kontrol, které mají být provedeny v následujícím kontrolním období. Tyto následné kontroly se týkají všech požadavků a norem, za které zodpovídá příslušný kontrolní orgán, a v závislosti na administrativní struktuře členského státu se může zvýšená míra kontroly týkat několika oblastí podmíněnosti. Vhodnější by však bylo zaměřit zvýšení kontrol pouze na rizikové oblasti. Komise má proto v úmyslu změnit pravidla tak, aby zvýšení míry kontroly bylo omezeno na určitou oblast, ve které byla zjištěna vysoká úroveň neplnění požadavků.

⁴

Například zvířata chovaná pro zemědělské účely by měla být identifikována v souladu s pravidly Společenství týkajícími se zdraví zvířat. Ztráta ušní značky a pasu skotu neznamena automatickou sankci za předpokladu, že jsou zvířata označena jinými prvky (druhá ušní značka nebo vedení rejstříku). Tento případ vnitrostátní orgány nemusí posuzovat jako neplnění požadavku podléhající snížení platby v rámci podmíněnosti.

4.1.3. Oznámení kontrol na místě předem

Ve stávajících právních předpisech neexistuje ustanovení týkající se oznámení kontrol požadavků podmíněnosti na místě předem. V případě společných kontrol způsobilosti a podmíněnosti nicméně zásada neoznámení kontrol způsobilosti znamenala faktickou překážku kontroly podmíněnosti. Uvolnění tohoto omezení v oblasti kontrol způsobilosti by zlepšilo koordinaci kontrol, aniž by byla ohrožena jejich účinnost. Komise proto vytvoří pro režim jednotných plateb, režim jednotných plateb na plochu a podmíněnost (včetně osmi opatření pro rozvoj venkova) možnost oznámit kontroly až 14 dní předem za předpokladu, že není ohrožen účel kontrol. Možnost rozšíření tohoto pravidla na jiné režimy bude dále přezkoumána. Kontroly identifikace a registrace zvířat (v rámci způsobilosti nebo podmíněnosti) a dodržování právních předpisů v oblasti krmiv a potravin, zdraví a dobrých životních podmínek zvířat se však nebudou i nadále oznamovat, a to z důvodu povinných požadavků právních předpisů EU.

4.1.4. Časové rozvržení a části kontrol na místě a hlášení

Stávající právní předpisy nestanovují časové rozvržení kontrol na místě, což vedlo členské státy k položení mnoha otázek. Komise plánuje, že objasní pravidla, aby bylo zřejmé, že vnitrostátní orgány musí v průběhu roku stanovit období, během kterého bude prováděna kontrola většiny povinností, anebo nejreprezentativnějších povinností. Většina kontrol se bude provádět v tomto období. Zbývající povinnosti se budou kontrolovat v rámci obvyklého vzorku 1% minima kdykoli během roku.

Komise kromě toho plánuje provést nezbytné změny, aby umožnila provádění kontrol na místě (stejně jako kontrol způsobilosti) pouze na polovině pozemku místo celého zemědělského podniku.

Nakonec by měla být objasněna pravidla, aby bylo zajištěno, že zemědělec obdrží zprávu o kontrole nejpozději tři měsíce po provedení kontroly.

4.1.5. Lepší výběr kontrolního vzorku

Stávající právní předpisy o kontrolách na místě neumožňují, aby zemědělské podniky byly voleny částečně namátkově. Jelikož se namátkový výběr vzorků ukázal být užitečným v souvislosti s kontrolami způsobilosti, má Komise v úmyslu pozměnit pravidla tak, aby zahrnovala prvek namátkového výběru také pro podmíněnost.

4.1.6. Lepší informace pro zemědělce

Je nezbytně nutné, aby zemědělci byli řádně informováni o specifických konkrétních požadavcích, které musí v rámci podmíněnosti dodržovat. Komise zamýšlí objasnit stávající pravidla s ohledem na informace, které jsou členské státy povinné zemědělcům poskytovat.

4.1.7. Časový rozvrh provádění nových nebo změněných požadavků v rámci aktuálního rozsahu podmíněnosti

Zkušenosti prokázaly, že pro zemědělce není vždy snadné provádět nové požadavky zavedené v rámci podmíněnosti. K tomuto faktu se přihlédlo v souvislosti se současnými požadavky prostřednictvím rozfázování ZPR do tří let. Komise plánuje zachovat tuto fázovací zásadu zavedením skutečného časového rozvrhu pro zařazení všech nových nebo změněných požadavků v rámci podmíněnosti.

4.2. Přihlédnutí k zemědělským poradenským systémům

Členské státy byly povinny do 1. ledna 2007 zavést zemědělský poradenský systém (FAS – farm advisory systém), který se vztahuje alespoň na požadavky a normy v rámci podmíněnosti. Útvary Komise považují tento poradenský systém za základ pro lepší přijetí požadavků podmíněnosti zemědělci. Mnoho problémů, které vznikly během zahajovacího období, skutečně souvisí s obtížemi, které zemědělci měli v souvislosti s porozuměním povinností plynoucím z podmíněnosti a s jejich prováděním. Jelikož zemědělec, kterému bude poskytnuto poradenství, bude s větší pravděpodobností rozumět svým povinnostem v rámci podmíněnosti, a tím pádem je dodržovat, mělo by se k jeho účasti na systému zemědělského poradenství přihlížet jakožto k faktoru analýzy rizik. Komise má v úmyslu pravidla odpovídajícím způsobem objasnit.

4.3. Přihlédnutí k certifikačním systémům řízení podmíněnosti

Řada zemědělců se nyní účastní režimů certifikace jakosti, které obvykle zahrnují provedení několika auditů certifikačními orgány. V některých případech zemědělci vnímají kontroly plnění podmíněnosti na místě jako zbytečnou novou administrativní přítěž, protože se týkají stejných otázek jako určité normy již certifikované podle soukromých režimů. Zdá se být vhodné hledat syngii mezi certifikačními režimy a kontrolami plnění podmíněnosti na místě, a to za předpokladu, že jsou tyto certifikační režimy úředně schváleny a vztahují se k podmíněnosti. Komise proto plánuje přizpůsobit pravidla tak, aby umožnila příslušným orgánům použít údaje týkající se certifikovaných zemědělců pro účely analýzy rizik při výběru zemědělců, u nichž má být provedena kontrola.

4.4. Zjednodušení „pravidla deseti měsíců“

Takzvané „pravidlo deseti měsíců“ stanovené v čl. 44 odst. 3 nařízení Rady (ES) č. 1782/2003 se ukázalo být v členských státech obtížně zvladatelné a mělo nepřiměřený dopad na trh se zemědělskou půdou. Toto pravidlo – které ukládá zemědělci povinnost mít po dobu 10 měsíců k dispozici pozemky, o kterých prohlásil, že se k nim váže nárok na režim jednotných plateb (RJP) – představuje mnoho problémů s řízením. Bude předložen návrh, který se bude řádně zabývat touto otázkou jak v souvislosti s RJP, tak s RJPP. Kromě toho bude vysvětlena povinnost převodce, pokud jde o povinnosti v rámci podmíněnosti, v případech, kdy dojde k převodu půdy v průběhu roku.

4.5. Postupné zavádění zákonných požadavků v oblasti řízení členských státech používajících režim jednotných plateb na plochu

Podle nařízení Rady (ES) č. 2012/2006 bude muset členský stát, který provádí RJPP, od roku 2009 jako součást podmíněnosti zavést ZPR. Zkušenosti s ostatními členskými státy ukázaly, že zavedení tohoto prvku podmíněnosti usnadnilo rozfázování do tří let. Uvažuje se o použití stejného tříletého období pro členské státy provádějící RJPP – začátek tohoto období by byl pro všechny státy kromě Bulharska a Rumunska v roce 2009. V Bulharsku a Rumunsku by toto období začalo v roce 2012.

5. ZÁVĚRY

S přihlédnutím ke zhodnocení uvedenému v této zprávě Komise ještě v roce 2007 zamýšlí:

- a. poskytnout další informace o provádění podmíněnosti členskými státy,
- b. předložit Radě návrh nebo předložit Řídicímu výboru pro přímé platby předlohu pravidel s ohledem na:
 - stanovení postupného zavádění ZPŘ v členských státech provádějících RJPP,
 - zavedení ustanovení zjednodušujících „pravidlo deseti měsíců“,
 - zlepšení tolerance méně závažných případů neplnění požadavků a zavedení nového pravidla *de minimis*,
 - harmonizaci měř kontroly,
 - případné zavedení oznámení kontrol na místě předem,
 - objasnění časového rozvržení a částí kontrol na místě a zpráv,
 - zlepšení výběru kontrolního vzorku, rovněž s ohledem na FAS a certifikační systémy
 - a zlepšení týkající se informací poskytovaných zemědělcům.